Súd:	Okresný súd Bratislava V
Spisová značka:	11C/311/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu:	1507229253
Dátum vydania rozhodnutia:	08. 06. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Monika Blahutiaková
ECLI:	ECLI:SK:OSBA5:2011:1507229253.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou JUDr. Monikou Blahutiakovou v právnej veci žalobcu: R. V., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XX, F. zastúpeného Mgr. Petrom Krušinom, advokátom, Lazaretská 4, Bratislava proti žalovanému: K.. R. H., nar. XX.X.XXXX, bytom U. 1, F., o ochranu osobnosti, takto

r o z h o d o l :

Tvrdenia žalovaného o členstve žalobcu v Zbore národnej bezpečnosti Československej socialistickej republiky a v zločineckej skupine, rozširované žalovaným, nie sú pravdivé.

Žalovaný j e p o v i n n ý písomne sa ospravedlniť žalobcovi tak, že list obsahujúci nasledujúci text:

„ Ja K. R. H., bytom U. č. 1, F. týmto vyhlasujem, že tvrdenia uvedené v mojom liste zo dňa 11.7.2007 o tom, že pán R. V., konateľ spoločnosti Y., správa a údržba bytov, s.r.o. bol elitným a chráneným príslušníkom Zboru národnej bezpečnosti na Ministerstve vnútra ČSSR, potrebuje živnostenské oprávnenie s predmetom činnosti správy nehnuteľnosti na to, aby správu nehnuteľností mohla vykonávať spoločnosť Meopta, správa a údržba bytov, s.r.o., je členom zločineckej skupiny, ako som tvrdil dňa 2.8.2008 na stretnutí vlastníkov bytov a nebytových priestorov na ul. U. č. 1, F. sa nezakladajú na pravde a pánovi R. V. sa za ne ospravedlňujem“

zašle žalobcovi poštou doporučene na adresu R. V., C. XX, XXX XX F. do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobca j e o p r á v n e n ý na náklady žalovaného uverejniť časť tohto rozsudku v rozsahu označenia súdu, sudcov, účastníkov a ich zástupcov, prejednávanej veci, znenia výroku, dňa a miesta vyhlásenia rozsudku a to tak, že kópiu časti tohto rozsudku zašle poštou vlastníkom bytov a nebytových priestorov bytového domu súp.č. XXXX ma U. ul.č. X-X v F. do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalovaný j e p o v i n n ý uhradiť žalobcovi sumu 49,79 € ako preddavok na náklady zverejnenia časti rozsudku do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalovaný j e p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 367,06 € k rukám advokáta Mgr. Petra Krušinu, Lazaretská 4, 811 08 Bratislava do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa domáhal ochrany osobnosti za stavu, keď žalovaný písomným rozširovaním nepravdivých tvrdení o tom, že bol príslušníkom orgánu chrániaceho zločinný a nemorálny režim komunistického Československa, že je príslušníkom zločineckej organizácie - mafie, písomne obvinil žalobcu z priekupníckej činnosti a rozširoval tvrdenia o nedostatočnom živnostenskom oprávnení žalobcu na výkon samosprávy nehnuteľnosti, bez uvedenia akýchkoľvek dôkazov pre tieto tvrdenia, poškodil dobrú povesť a česť žalobcu v spoločnosti, zvlášť, keď žalovaný rozširoval tieto tvrdenia medzi osobami pôsobiacimi v odborných kruhoch, v ktorých pôsobí a s ktorými prichádza do kontaktu aj žalobca, medzi štátnymi a samosprávnymi orgánmi, vzdelávacími inštitúciami a printovými médiami.

Žalovaný považoval žalobu za účelovú, ktorá má ospravedlniť porušovanie zákona č. 182/1993 Z.z. (ďalej len bytový zákon) zo strany žalobcu. Žalovaný podaním zo dňa 9.2.2011 potvrdil svoje vyjadrenia o účelovosti žaloby žalobcu a na relevantnú podporu tohto záveru uviedol skutočnosti, ktoré mali preukazovať podvody konateľa správcu pri správe domu, marenie cudzích práv a porušovanie zákona o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, úmyselné poškodzovanie a znevažovanie osobnej cti a odbornosti žalovaného. V tomto podaní okrem iného vyslovil, že „konateľ správcu je členom rodiny, ktorá najmenej v dvoch generáciách bola vychovávaná v totalitnom presvedčení o ústavnej nadradenosti komunistov nad radovými občanmi a na, a za ochranu tejto ľudskej nadradenosti a „ výnimočnosti“ dokázali nasadzovať aj svoje vlastné životy“.

Súd vypočul účastníkov konania a oboznámil sa s listinami, ktoré predložili účastníci konania a ktoré tvoria obsah spisu. Iné dôkazy účastníci nežiadali vykonať.

Vykonaným dokazovaním a nahliadnutím do oddielu Sro, vložky číslo 17699/B Obchodného registra Okresného súdu Bratislava I súd zistil, že žalobca ku dňu podania žaloby bol konateľom spoločnosti MEOPTA, správa a údržba bytov, s.r.o. so sídlom na Q. č. X/B v F., ktorá vykonáva správu bytovému domu súpisného čísla XXXX, orientačného č.X-X na U. ul. v F.. Od 29.07.1998 do 21.01.2004 bol konateľom spoločnosti žalobca spolu s K.. R. Q., ktorej dňom 1.2.2003 zanikla funkcia konateľa tejto spoločnosti. Podľa zápisu v obchodnom registri konatelia rozhodovali a zaväzovali spoločnosť každý samostatne v celom rozsahu svojej pôsobnosti. Predmetom činnosti obchodnej spoločnosti, ktorá je zapísaná v obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I odo dňa 29.7.1998, bolo okrem iného aj sprostredkovanie služieb spojených so správou bytového a nebytového fondu. Od 12.02.2011 je zapísaný ako ďalší samostatný predmet činnosti tejto obchodnej spoločnosti správa bytového a nebytového fondu a jeho údržba v rozsahu obstarávania služieb spojených so správou bytového a nebytového fondu. Žalobca uviedol, že nikdy nebol príslušníkom ZNB, ale ani nepožíva žiadnu ochranu alebo výhodu akú podľa žalovaného majú príslušníci ZNB. Ako fyzická osoba nevykonáva žiadne činnosti, ktoré boli predmetom podaní, oznámení a tvrdení žalovaného.

Za urážajúce považoval tvrdenia žalovaného, že je mafián, že má za sebou políciu a podobné tvrdenia tak, ako boli deklarované v žalobe. Prehlásil, že mafiánske praktiky sú mu vzdialené, s podsvetím neudržiava žiadne kontakty, nemá žiadne vzťahy s políciou. Jedine jeho brat a syn pôsobili v útvare na ochranu ústavných činiteľov. Pokiaľ ide o správu bytového domu, poukazoval na to, že v bytovom dome na U. ul.č. X-X je XXX vlastníkov, ktorí majú rôzne názory a postoje, pričom z jeho funkčného zaradenia a kompetencií vyplýva tiež povinnosť eliminovať určitú názorovú nezhodu. Akcentoval, že z pozície štatutárneho zástupcu samostatného právneho subjektu, ktorý je správcom bytového domu na U. ul. a ktorým je obchodná spoločnosť , ako aj z funkcie riaditeľa tejto spoločnosti mu ako fyzickej osobe nevznikla povinnosť získať živnostenské oprávnenie na výkon správy bytového domu. Vo svojej výpovedi účastníka konania ďalej uviedol, že v profesionálnych kruhoch správy domov a medzi vlastníkmi bytov a nebytových priestorov v správe spoločnosti Y., správa a údržba domov, s.r.o. je známy ako riaditeľ uvedenej spoločnosti. Dobré meno spoločnosti je u veľkého počtu vlastníkov bytov a nebytových priestorov i dodávateľov spojené s jeho dobrým menom a občianskou cťou. Pri vzniku sporu so žalovaným sa domnieval, že zo strany žalovaného ide o nepochopenie určitých vecí právnej spôsobilosti obchodnej spoločnosti správcu bytového domu ako aj právnej spôsobilosti a zodpovednosti samotného žalobcu v súvislosti s výkonom správy bytového domu, a teda aj v súvislosti s jeho oprávnením podnikať. Vzhľadom na obsah ďalších písomností žalovaného má za to, že išlo o

úmysel rozširovať nepravdy o ňom. Žalovaný od týchto svojich vyjadrení neupustil, čo preukazujú ďalšie jeho vyjadrenia a tvrdenia obsiahnuté v podaniach, adresovaných a zasielaných rôznym inštitúciám.

Žalovaný je podľa výpisu z LV č. XXXX pre katastrálne územie T. bezpodielovým spoluvlastníkom bytu č. XX nachádzajúcom sa vo vchode č. X bytového domu na U. ul. v F.. Spolu so svojou manželkou podpísal dňa 15.8.2000 zmluvu o výkone správy č. XXX/SB/XXXX, v ktorej ako druhý účastník zmluvného vzťahu, t.j. správca bytového domu, bola označená obchodná spoločnosť Y., správa a údržba bytov, s.r.o. Z dôvodu nespokojnosti žalovaného s výkonom správy domu týmto správcom prebiehala medzi žalovaným a spoločnosťou správcu domu písomná komunikácia, ktorej obsah z väčšej časti pozostával zo sťažností žalovaného v rôznych záležitostiach správy predmetného domu. V rámci uvedenej korešpondencie zaslal žalovaný žalobcovi a ďalším osobám (K.. R. Q. R.. H. R., Okresný súd Bratislava I a ďalším osloveným orgánom, inštitúciám a vybraným vlastníkom bytov a nebytových priestorom bytového domu) list zo dňa 11.7.2007, v ktorom žalovaný obviňuje žalobcu z priekupníckej činnosti keď tvrdí, že žalobca je oprávnený v spoločnosti Y., správa a údržba bytov, s.r.o. rozhodovať za sprostredkovateľskú, teda podľa žalovaného za priekupnícku činnosť. Ďalej v liste tvrdil, že žalobca nemá živnostenské oprávnenie na výkon správy nehnuteľností, zmluvy o výkone správy bytového domu uzatváral bez K.. R. Q., druhého konateľa, ktorá takéto oprávnenia mala. V tomto liste žalovaný naznačuje, že žalobca bol elitným a aj v súčasnosti chráneným členom Zboru národnej bezpečnosti predprevratového MV ČSFR. Žalovaný dňa 2.8.2008 pred 19 vlastníkmi bytov a nebytových priestorov bytového domu označil žalobcu ako podvodníka a zločinca slovami „dnes už tieto vyhlásenia sú dozaista skartované, inak by si zločinecká skupina pod vedením zlatom ovešaného a zlatoústeho V., pri jeho nespornej inteligencii nedovolila porušovať ústavné práva vlastníkov“. Ďalej žalovaný uviedol „v úvode schôdze som prítomným oznámil úmysel, že tieto informácie by mali byť hlavnou témou. I preto, že tu nejde o 50.- Sk, pre ktoré kdekto dokáže zabiť dôchodcu i invalida. A keďže tu ide o milióny, táto priekupnícka mafia ma môže hocikedy dať zabiť, či totálne zmrzačiť.“ O priebehu stretnutia vlastníkov spísal žalovaný zápisnicu, ktorú osobne podpísal a podľa rozdeľovníka uvedeného v tejto zápisnici zaslal Prvej stavebnej sporiteľni, a.s., starostovi mestskej časti Bratislava - T. ako aj ostatným vlastníkom bytov s tým, že kópiu zápisu môžu dať k dispozícii vlastníkom z vchodu č. 3 ako aj vlastníkom susedného bytového domu na U. ul. X-X.

Z listu žalovaného (č.l. 27 spisu), adresovaného Ministerstvu financií SR vo veci „terorizovania vlastníkov s nižšími, nie nízkymi príjmami zo strany priekupníkov s bytmi“ mal preukázané, že žalovaný v tomto liste označil žalobcu ako jediného konateľa pre výkon správy, ktorého činnosť v tejto pozícii označil „za trvalo a dlhodobo pretrvávajúce protiprávne konanie“. Z textu je ďalej zrejmé, že žalobcu považuje „za priekupníka s bytmi“. Dňa 9.10.2008 bolo konajúcemu súdu doručené na vedomie podanie žalovaného, adresované Krajskej prokuratúre v Bratislave, vo veci oznámenia o trestnom čine podvodu a marení cudzích práv so spôsobením škody mimoriadneho rozsahu. Oznámenie smerovalo proti žalobcovi ako konateľovi spoločnosti Y., správa a údržba bytov, s.r.o., ktoré žalovaný dával na vedomie Generálnej prokuratúre SR, MF SR, MVaRR, MV SR, Slovenskej stavebnej inšpekcii ako aj starostovi T.. V tomto kontakty žalovaného označil za „smotánkové“ a zaradenie rozsahu podvodov a marenia aj ústavných práv (tieto skutkovo opísal v 12 prílohách a dovetku) do organizovaného zločinu a stupňa určitej korupcie ponechal konajúcemu orgánu. Dňa 14.10.2008 bolo doručené konajúcemu súdu na vedomie ďalšie podanie žalovaného, ktoré adresoval starostovi Mestskej časti Petržalka, Y. S. a v ktorom okrem iného starostu T. informoval o oznámení adresovanom Krajskej prokuratúre, že pán R. V. podvodom pri podaní žiadosti o stavebné povolenie priviedol k omylu pracovníkov stavebného úradu, pracovníkov Miestneho úradu v Petržalke a neoprávnene prevzal a zneužil vydané stavebné povolenie na stavbu a zapletenie domu .....so zdôraznením opätovného podvodu žalobcu s cieľom získania osobného prospechu. Žalovaný poprel, že by sťažnosti postúpil na štátne či verejnoprávne orgány a ponechal na úvahu súdu, či v prípade porušovania ústavných a zákonných práv veľkej skupine občanov, je termín „zločinecká skupina“ ponižujúci. V podaní doručenom súdu dňa 12.1.2011 a 9.2.2011 sa žalovaný zaoberal skutočnosťami, ktoré neboli predmetom tohto konania a ktoré súvisia výlučne s výkonom správy a údržby bytového domu, v ktorom žalovaný býva. V týchto aj naďalej obviňoval žalobcu z trestnej činnosti, pričom tieto obvinenia rozširuje aj na ďalšie osoby, a to aj napriek tomu, že žiadne zo svojich doterajších tvrdení hodnoverne nepreukázal žiadnym dôkazom preukazujúcim konanie orgánov činných v trestnom konaní proti žalobcovi. V podaní doručenom súdu dňa 23.3.2011 opakovane akcentoval skutočnosť, že „žalobca vlastnými slovami preukázal, že celým životom vytváral podhubie elitárskej nadradenosti nad radovými občanmi, čo v jeho prejave zostalo dodnes“. Oznámenie žalobcu, že jeho

brat a syn boli príslušníkmi elitných zložiek VB MV ČSFR, radil „doslova k vyhrožovaniu!“ Ďalej v tomto podaní konštatoval, že šetrenia orgánov činných v trestnom konaní vo veci, či konania žalobcu spadajú pod označenie „mafia a organizovaný zločin“, majú skôr charakter obštrukcie a uviedol, že aktuálny zdravotný stav mu nedovoľuje pokračovať v márnosti stretov s hydrou nekorektnej štátnej svojvôle. Na pojednávaní konanom dňa 23.11.2010 potvrdil, že žalobcu obvinil z priekupníckej činnosti, keďže má za to, že sprostredkovateľská činnosť je činnosťou priekupníckou, aj keď zákonom dovolenou. naďalej tvrdil, že žalobca požíva nadštandardnú ochranu zo strany orgánov činných v trestnom konaní vzhľadom na jeho osobné väzby na brata a syna, čo vyvodzoval zo skutočnosti, že doposiaľ s odstupom takmer 3 rokov nebolo proti žalobcovi začaté trestné stíhanie. Ďalej vyslovil, že pokiaľ vyšetrovanie trestného oznámenia nedôjde k záveru o naplnení skutkovej trestného činu žalobcom, prizná svoje pochybenie a v takomto prípade bol ochotný žalobcovi sa ospravedlniť. Naďalej považuje označenú skupinu za priekupnícku mafiu, ktorá ho môže dať hocikedy zabiť či totálne zmrzačiť, vychádzajúc z osobného poznania a skúsenosti s vyhrážaním. Naďalej bol presvedčený, že správca bytového domu pri žiadosti o úver na zapletenie domu postupoval v rozpore so stavebným zákonom, úver získal podvodne a na ťarchu vlastníkov, pričom toto konanie bolo predmetom jeho trestného oznámenia. Žalovaný potvrdil vedomé informovanie odborných kruhov a inštitúcií zúčastnených na príprave projektu a pri povoľovaní stavby. Ďalej uviedol, že zmluva o výkone správy nebola vypovedaná, poprel zaslanie listu zo dňa 11.7.2007 označeným adresátom s tým, že v tomto smere fabuloval s úmyslom podnietiť žalobcu k činnosti.

List mal v úmysle reálne zaslať až po skončení trestného stíhania žalobcu, na ktoré dal podnet. Žalovaný žiadal doplniť dokazovanie o listinné dôkazy, t.j zápisnice zo schôdze vlastníkov bytov a nebytových priestorov od 25.10.2005, ktorému návrhu na dokazovanie súd vyhovel.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka (ObčZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ObčZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (ods. 1). Pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch (ods. 2). Výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo (ods. 3).

Podľa článku 19 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky má každý právo na zachovanie ľudskej dôstojnosti, osobnej cti, dobrej povesti a na ochranu mena. Ústava v článku 17 ods. 7 zakotvuje, že medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na vykonanie ktorých nie je potrebný zákon a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi.

Slovenská republika je v zmysle uvedeného viazaná Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa článku 10 ods. 1 Dohovoru, každý má právo na slobodu prejavu. Toto právo zahŕňa slobodu zastávať názory a prijímať a rozširovať informácie alebo myšlienky bez zasahovania štátnych orgánov. Podľa článku 10 ods. 2 Dohovoru, výkon týchto slobôd, keďže zahŕňa aj povinnosti a zodpovednosť, môže podliehať takým formalitám, podmienkam alebo sankciám, ktoré ustanovuje zákon a ktoré sú nevyhnutné okrem iného aj v záujme ochrany povesti alebo práv iných.

Podľa § 120 ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že právo na ochranu osobnosti prináleží každej fyzickej osobe. Občianskoprávna ochrana osobnosti je založená na objektívnom zodpovednostnom princípe. Pre poskytnutie ochrany nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene alebo vedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov. Stačí, že neoprávnený zásah bol objektívne spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby.

Predmetom ochrany občana je i jeho česť v odborných kruhoch, v ktorých je známy svojou prácou a činnosťou.

V prípade porušenia práva na ochranu osobnosti skutkovými tvrdeniami, ktoré sú nepravdivé, môže prísť k objektívnemu spôsobeniu ujmy na cti dotknutého subjektu v očiach ostatných fyzických osôb v spoločnosti, pričom nie je dôležitý úmysel. Záleží na objektívnej spôsobilosti tvrdenia pôsobiť difamačne.

Žalobca si bol a je aj v súčasnosti vedomý, že pri výkone svojej činnosti konateľa spoločnosti spravujúcej väčší počet bytov a nebytových priestorov, je jeho konanie a práca hodnotená týmito vlastníkmi a je podrobovaná kritike. Akceptoval však iba kritiku vecnú a primeranú obsahom a formou, nie rozširovanie nepravdivých tvrdení.

Požiadavka vecnosti kritiky v sebe zahŕňa aj podmienku, aby kritika vychádzala z pravdivých skutočností, ktoré tvoria základ pre úvahy hodnotiacej povahy. Kritiku žalovaného na adresu žalobcu, tak ako vyplývala z obsahu jeho podaní adresovaných na rôzne inštitúcie, vychádzajúcu z nepravdivých resp. nepreukázaných skutočností a úsudok hodnotiacej povahy preto súd považoval za difamujúce. V tomto smere sa konajúci súd plne stotožnil s argumentáciou a stanoviskom žalobcu. Pre odlíšenie kritiky od neoprávneného zásahu je rozhodujúce hľadisko pravdivosti, vecnosti, objektívnosti a kritikou sledovaného cieľa, ktoré je zrejmé z obsahu, formy a miesta prednesenia kritiky. Tvrdenia žalovaného o členstve žalobcu v Zbore národnej bezpečnosti Československej republiky a v zločineckej skupine rozširované žalovaným medzi osobami pôsobiacimi v odborných kruhoch, v ktorých žalobca pôsobí a prichádza do kontaktu (VVÚPS - NOVA, výskumný-vývojový ústav pozemných stavieb, spol. s r.o.), medzi štátnymi a samosprávnymi orgánmi (starosta Mestskej časti T., Stavebný úrad Bratislava V), vzdelávacími inštitúciami (Stavebná fakulta TU Bratislava) a printovými médiami (denník Pravda), kde s obsahom písomností môžu prísť do styku ďalšie osoby, pričom spoločnosť MEOPTA, správa a údržba bytov, s.r.o. prichádza ako stavebník často do styku s orgánmi obcí, najmä v Petržalke, sú aj podľa názoru súdu tvrdenia spôsobilé poškodiť dobrú povesť žalobcu v odborných kruhoch spojených so stavebnou činnosťou v Bratislave. Zaslanie vyššie označených vyjadrení verejnej osobe ako je starosta Mestskej časti Bratislava - Petržalka, je spôsobilé aj podľa názoru súdu znížiť vážnosť a dôstojnosť žalobcu v očiach mesta a jej orgánov. Tiež rozširovanie tvrdení žalovaným o nedostatočnom živnostenskom oprávnení žalobcu na výkon správy nehnuteľností poškodzuje dobré meno žalobcu i obchodnej spoločnosti, ktorej je žalobca štatutárnym zástupcom a riaditeľom, pretože nie každý vlastník bytu a nebytového priestoru v bytovom dome a každá osoba vôbec má dostatočné právne vedomie, aby posúdil výroky žalovaného na žalobcu, a teda takéto výroky môžu v niektorých osobách vyvolať dojem, že žalobca nemá spôsobilosť vykonávať svoju profesiu alebo že ju vyvoláva v rozpore s právnym poriadkom SR. Takéto vyjadrenia zaslal žalovaný vlastníkom bytov a nebytových priestorov v predmetnom bytovom dome a umožnil tak ich šírenie medzi vlastníkmi a inými osobami.

Aj keď nemožno priznať právo na ochranu občanovi, ktorý konal v rozpore so zákonnými normami a publikácia takýchto skutočností by mohla byť považovaná za kritiku konania žalobcu a oprávneným zásahom proti spoločenským nešvárom, skutkové tvrdenia žalovaného písomne rozširované v listoch zo dňa 11.7.2007 a ostatných vyššie uvádzaných, v konaní neboli preukázané. Konanie žalobcu v rozpore so zákonnými normami nebolo v čase rozširovania tvrdení žalovaným ani v čase rozhodovania súdu preukázané žiadnymi právoplatnými rozhodnutiami. Nebolo preukázané ani začatie trestného stíhania žalobcu na základe žalovaným oznamovaných skutočností, ktoré mali podľa žalovaného nasvedčovať, že žalobcom bol spáchaný trestný čin. Túto skutočnosť nakoniec žalovaný ani netvrdil poukazujúc práve na nadštandardné väzby žalobcu s orgánmi polície, ktorými odôvodňoval ich nečinnosť vo vzťahu k žalobcovi.

Podľa názoru súdu ak publikovaný názor vybočí z medzí všeobecne uznávaných pravidiel slušnosti, stráca charakter korektného úsudku a ako taký sa môže ocitnúť mimo ústavnej ochrany. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalovaný zasiahol do osobnostných práv žalobcu šírením

nepravdivých údajov o členstve žalobcu v Zbore národnej bezpečnosti na Ministerstve vnútra ČSSR, v zločineckej skupine ako aj o tom, že potrebuje živnostenské oprávnenie s predmetom činnosti správy nehnuteľností na to, aby správu nehnuteľností mohla vykonávať spoločnosť MEOPTA, správa a údržba bytov, s.r.o. Tieto tvrdenia súd zhodne so žalobcom považoval za objektívne spôsobilé privodiť ujmu na osobnostných právach žalobcu. V tomto smere tvrdenia žalovaného s označením žalobcu menom, priezviskom a funkciou nebolo možné považovať za kritiku či hodnotiaci úsudok, ale za neoprávnený zásah do práv žalobcu na ochranu osobnosti. Vo vyššie označených písomnostiach sú síce uvádzané skutkové okolnosti a údaje, z ktorých by bolo možné posudzovať konanie žalobcu z hľadiska súladu s platným právnym stavom, avšak v čase podania žaloby, v priebehu konania, ani v čase rozhodnutia nebolo preukázané, že by sa žalobca dopustil konania, ktoré naplnilo skutkovú podstatu trestných činov tak, ako sa domnieval žalovaný a podozrenie zo spáchania ktorých žalovaný oznamoval a tvrdil.

Na základe vykonaného dokazovania s prihliadnutím na vyššie citované zákonné ustanovenia súd návrhu vyhovel v celom rozsahu. Formu ochrany a reparáciu požadovanú žalobcom súd považoval za adekvátnu následkom ako aj charakteru porušenia osobnostných práv žalobcu žalovaným. S poukazom na zistený skutkový stav súd dospel k záveru, že v danom prípade ospravedlnenie ako morálne zadosťučinenie je postačujúce. Morálnu satisfakciu formou ospravedlnia, ktorá sa súdu javila dostačujúcim a účinným zadosťučinením, žalobca naďalej považoval za aktuálnu aj v čase vyhlásenia rozsudku. V prejednávanej veci účastníci zhodne potvrdili, že zmluvný vzťah založený zmluvou o výkone správy, doposiaľ zrušený nebol V tejto súvislosti považuje súd za potrebné uviesť, že pokiaľ žalovaný vyslovoval nespokojnosť so spôsobom výkonu správy bytového domu správcovskou spoločnosťou, ktorej konateľom je žalovaný, najmä pokiaľ ide o prípravu a realizáciu komplexnej obnovy bytového domu na U. X-X, túto bolo a naďalej je možné riešiť právnymi prostriedkami v zmysle zák.č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov a príslušných ustanovení všeobecných predpisov. Pokiaľ správca neakceptuje požiadavky vlastníkov a vzniká dojem, že koná v rozpore s rozhodnutím väčšiny vlastníkov, je možné zmluvu o výkone správy vypovedať.

Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalovaný rozširovaním nepravdivej resp. pravdu skresľujúcej informácie dopustil sa neoprávneného zásahu do práv chránených ustanovením § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka. Tento zásah bol objektívne spôsobilý narušiť resp. ohroziť práva chránené ustanovením § 11 ObčZ.

Je nepochybné, že fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie (§ 13 ods. 1 ObčZ). V súdenej veci, vzhľadom na obsah a formu neoprávneného zásahu za okolnostiam zásahu primerané považoval súd ospravedlnenie sa žalobcovi zo strany žalovaného spôsobom obdobným, ako bol spôsob, ktorým došlo k neoprávnenému zásahu, pričom za zodpovedajúce považoval doručenie ospravedlnenia v písomnej forme žalobcovi.

Podľa § 155 O.s.p. účastník konania má právo uverejniť právoplatné rozhodnutie súdu okrem rozhodnutí týkajúcich sa maloletých. Súd môže účastníkovi, ktorého návrhu sa vyhovelo, priznať v rozsudku právo uverejniť rozsudok na náklady účastníka, ktorý v spore neuspel, vo veciach ochrany práv porušených alebo ohrozených nekalým súťažným konaním vo veciach týkajúcich sa práva duševného vlastníctva, vo veciach ochrany práv spotrebiteľa, vo veciach ujmy na zdraví spôsobenej pri poskytovaní zdravotníckej starostlivosti a vo veciach ochrany osobnosti.

Vo výroku rozsudku určí na základe návrhu rozsah, formu, spôsob uverejnenia a sumu nákladov na uverejnenie, prípadne výšku preddavku, ktorý je potrebné zložiť účastníkovi konania, ktorého návrhu sa vyhovelo.

Aplikujúc citované ustanovenie súd uložil žalovanému povinnosť uhradiť žalobcovi preddavok na náklady zverejnenia časti rozsudku v rozsahu určenom vo výroku rozhodnutia, pričom výšku preddavku určil s prihliadnutím na aktuálne sadzby poštovného (najmenej 0,40 € za zásielku) a počet vlastníkov bytov v bytovom dome orientačného čísla X-X na U. ul. v F. T..

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 v spojení s ustanovením § 151 ods. 1 O.s.p. V spore úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku za návrh vo výške 2000.- Sk (66,39 €) a v trovách právneho zastúpenia vo výške 339,18

€. Za prevzatie zastúpenia dňa 28.9.2007, spísanie žaloby dňa 28.9.2007, vyjadrenie žalobcu zo dňa 21.4.2008 k odvolaniu žalovaného vo veci predbežného opatrenia patrí advokátovi žalobcu odmena vo výške 2 x 45,51 € + 24,31 € + režijný paušál 2 x 178.- Sk + 1 x 190.- Sk. podľa § 9 vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov z hodnoty veci, ktorú nie je možné vyjadriť v peniazoch. Podľa § 11 ods. 1 cit. vyhlášky platnej do 31.5.2009 základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13 výpočtového základu. Odmena vo výške 1/13 bola pre rok 2007 vo sume 1.371.- Sk (45,51 €), pre rok 2008 v sume 1.465.- Sk (48,63 €). Podľa ustanovenia § 10 ods. 8 vyhlášky v znení od 1.6.2009 vo veciach ochrany osobnosti podľa Občianskeho zákonníka, ak sa nežiada náhrada nemajetkovej ujmy, je tarifnou hodnotou 1.000 €. Odmena advokáta v konaní za úkony uskutočnené v roku 2010 a 2011 je v sume 61,41 € za 1 úkon právnej pomoci. Advokátovi teda patrí za účasť na pojednávaní konanom dňa 23.11.2010 odmena 1 x 61,41 €, za účasť na pojednávaní dňa 14.2.2011 bez prejednania veci vo výške 1 x 15,35 € (t.j. 1 odmeny), písomné vyjadrenie vo veci dňa 17.2.2011 vo výške 1 x 61,41 €, za účasť na pojednávaní bez prejednania veci dňa 30.3.2011 a 4.5.2001 vo výške 2 x 15,35 € (t.j. vo výške 1 tarifnej odmeny za úkon) + režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky vo výške 1 x 7,21 € + 4 x 7,41 €. Takto špecifikovaná odmena advokáta predstavuje sumu 284,2 € + režijný paušál 54,98 €, t.j. úhrnom sumu 339,18 €. Spolu so zaplateným súdnym poplatkom vo výške 66,39 € by v spore úspešnému žalobcovi patrila náhrada trov vo výške 405,57 €. Keďže advokát žalobcu žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na náhradu trov konania vo výške 367,06 €, s prihliadnutím na dikciu ustanovenia § 151 ods. 1 O.s.p., súd žalovaného zaviazal na náhradu trov, ktoré si advokát vyčíslil a uplatnil.

Lehoty na plnenie súdom uloženej povinnosti sú odôvodnené ustanovením § 160 O.s.p. a návrhom v spore úspešného žalobcu.

O povinnosti nahradiť trovy konania právnemu zástupcovi žalobcu súd rozhodol podľa § 149 ods. 1 O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odôvodnené odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na podpísanom súde, dvojmo.

Odvolanie voči rozsudku musí obsahovať tieto náležitosti:

z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje a musí byť podpísané a datované,

v odvolaní je potrebné uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha,

odvolanie podlieha súdnemu poplatku v rovnakej výške ako sa platí súdny poplatok za návrh.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zák.č.233/1995 Zz v znení neskorších predpisov o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).